

ICCJ – Procuror financiar. Cerere de acordare a gradului profesional corespunzător nivelului de salarizare

Legislație relevantă:

0UG nr. 177/2002

0UG nr. 117/2003

Legea nr. 554/2004

În lipsa unei prevederi legale exprese care să acorde procurorilor financiari gradul profesional de procuror la un parchet de pe lângă curtea de apel, nu se poate considera că fostele prevederi referitoare la salarizarea procurorilor financiari constituie un temei suficient pentru acordarea acestui grad.

Astfel fiind, faptul că un procuror financiar a beneficiat, anterior preluării sale în structurile Ministerului Public realizată în temeiul dispozițiilor art. 8 din O.U.G. nr. 117/2003, de salariul cuvenit unui procuror de la parchetul de pe lângă curtea de apel – la acest nivel fiind salarizați, în baza art. 39 alin. 2 din OUG nr. 177/2002, procurorii financiari în cadrul Curții de Conturi care funcționau la nivelul camerelor de conturi județene – nu justifică reîncadrarea respectivului procuror în gradul profesional corespunzător acestei salarizări.

Decizia nr. 7787 din 17 decembrie 2013

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București, Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, reclamantul A.T.G. a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, anularea Ordinului nr. 1484 din 06.08.2012 emis de pârât, precum și obligarea acestuia să emită un nou ordin prin care să calculeze și să stabilească drepturile salariale ținând cont de gradul profesional al reclamantului, de procuror al parchetului de pe lângă curtea de apel.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că a obținut gradul profesional de procuror de curte de apel din ianuarie 1994 când a fost numit procuror financiar al Curții de Conturi a României – Camera de Conturi a Județului Vaslui, fiind ulterior preluat, prin OUG nr. 117/2003, de către Ministerul Public, cu acest grad profesional, și salarizat în raport de acest grad profesional până la emiterea ordinului contestat.

Reclamatul a mai arătat că prin Ordinul nr. 1484/2012 i s-au stabilit, începând cu 01.08.2012, drepturile salariale, fiind încadrat greșit în gradul de procuror de parchet de pe lângă tribunal, în loc de grad de parchet de pe lângă curte de apel, și s-a reținut greșit ca dată de stabilire a drepturilor 1.08.2012, în loc de 1.07.2012.

Prin sentința civilă nr. 677 din 13 februarie 2013, Curtea de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâtul P.Î.C.C.J., și, în consecință, a anulat Ordinul nr. 148 din /06.08.2012 emis de pârât, obligând pe acesta să emită un nou ordin prin care să stabilească indemnizația lunară brută a reclamantului în raport de gradul profesional procuror de pe lângă curtea de apel.

În motivarea acestei soluții, instanța de fond a reținut, în esență, că reclamantul a avut gradul de procuror de pe lângă curtea de apel înainte de a fi preluat de Ministerul Public și a fost încadrat corect după preluare cu menținerea gradului de procuror de pe lângă curtea de apel, până la emiterea actului contestat, fiind numit potrivit procedurii prevăzute de OUG nr. 117/2003 aprobată cu modificări și completări prin Legea

nr. 49/2004, prin Decret al Președintelui României în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Vaslui, salarizat conform dispozițiilor art. 39 alin. 2 din OUG nr. 177/2002 asemenea unui procuror care își desfășoară activitatea în cadrul unui parchet de pe lângă curtea de apel.

A mai reținut că prin actul contestat, autoritatea pârâtă l-a reîncadrat pe reclamant fără să țină cont de dreptul câștigat al acestuia, retrogradându-l pe funcția de procuror de pe lângă tribunal, fără a avea temei pentru a reîncadra reclamantul în alt grad profesional decât cel deținut, și anume de procuror de pe lângă curtea de apel.

Împotriva sentinței civile nr. 677 din 13 februarie 2013 a declarat recurs pârâtul, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În motivarea recursului pârâtul a arătat, în esență, următoarele:

În mod netemeinic și nelegal instanța de fond a considerat că ordinul emis este nelegal, întrucât autoritatea emitentă nu a ținut cont de dreptul câștigat al intimatului-reclamant, respectiv gradul de procuror de pe lângă curte de apel, pronunțând o hotărâre cu depășirea atribuțiilor puterii judecătorești (art. 304 pct. 4 C.pr.civ.).

Recurentul critică soluția pronunțată de instanța de fond întrucât, interpretând greșit actul juridic dedus judecății, a schimbat natura ori înțelesul lămurit și vădit neîndoielnic al acestuia (art. 304 pct.8 C.pr.civ.), hotărârea fiind dată cu încălcarea și aplicarea greșită a legii (art. 304 pct.9 C.pr.civ.).

Reclamantul a fost reîncadrat în mod corect având funcția de procuror cu grad de parchet de pe lângă tribunal în clasa de salarizare 106, corespunzătoare vechimii în funcție de peste 20 de ani și gradației 5.

Potrivit art. 8 din O.U.G. nr. 117/2003 privind preluarea activității juridictionale și a personalului instanțelor Curții de Conturi de către instanțele judecătorești, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2004: „Procurorii financiari vor fi preluați de Ministerul Public potrivit procedurii prevăzute la art. 5”.

Totodată, potrivit art. 39 alin. (2) din O.U.G. nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, judecătorii și procurorii financiari din cadrul colegiilor juridictionale ale camerelor de conturi județene erau salarizați cu coeficienții de multiplicare prevăzuți pentru funcțiile similare din cadrul curților de apel și a parchetelor de lângă acestea.

Textul legal mai sus enunțat se referă strict numai la salarizare, nu și la dobândirea gradului profesional, astfel încât, instanța de fond a extins în mod netemeinic interpretarea în sensul că intimatul reclamant a dobândit grad profesional anterior preluării acestuia de către Ministerul Public, adăugând la lege.

Este evident că, în lipsa unei prevederi legale exprese care să acorde procurorilor financiari (preluați de Ministerul Public în condițiile O.U.G. nr. 117/2002) gradul profesional de procuror la un parchet de pe lângă curtea de apel, nu se poate considera că fostele prevederi referitoare la salarizarea acestora constituie un temei suficient pentru ca intimatul – reclamant să fie reîncadrat în funcția solicitată.

Prin ordinul atacat intimatul-reclamant nu a dobândit gradul profesional de procuror de parchet de pe lângă curtea de apel, ci doar i-a fost stabilită indemnizația de încadrare lunară brută.

Este indubitabil că, în lipsa unei hotărâri judecătorești irevocabile sau a unei prevederi legale care ar acorda procurorilor financiari, preluați de Ministerul Public în

condițiile O.U.G. nr. 117/2002, gradul profesional de procuror de parchet de pe lângă curtea de apel, nu se poate considera că prevederile legale anterioare referitoare la salarizarea acestora constituie un temei suficient pentru a fi reîncadrați în funcția solicitată.

Trecerea dintr-un grad profesional inferior într-un grad profesional superior este atribuția Consiliului Superior al Magistraturii, care gestionează cariera judecătorilor și procurorilor, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție stabilind doar drepturile salariale.

În concluzie, Ordinul procurorului general al P.Î.C.C.J. nr. 1484 din data de 6 august 2012 este legal și temeinic în ce privește reîncadrarea intimatului – reclamant și este emis în executarea dispozițiilor legale care îl ordonă.

Recursul este fondat, încadrarea criticilor urmând a fi realizată în motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct.9 din Codul de procedură civilă.

În mod greșit prima instanță a apreciat că intimatul-reclamant ar fi dobândit gradul de procuror al parchetului de pe lângă curtea de apel, aspect de care pârâtul, se reține în sentința recurată, nu ar fi ținut cont la emiterea Ordinului nr. 1484 din 6.08.2012.

Intimatul reclamant din prezenta cauză, domnul A.T.G., în prezent procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui, a funcționat anterior în cadrul Curții de Conturi a României, din 1994 ca procuror financiar pe lângă Camera de Conturi a Județului Vaslui. Odată cu revizuirea Constituției României, în anul 2003, funcția jurisdicțională a Curții de Conturi a fost desființată, iar judecătorii financiari și procurorii financiari din cadrul acestei autorități au fost preluați în structurile puterii judecătorești.

Acest fapt s-a produs prin OUG nr. 117/2003, în art. 8 din

acest act normativ stipulându-se că procurorii financiari sunt preluați de Ministerul Public. Dându-se efect acestei dispoziții legale, reclamantul a fost numit prin decret al Președintelui României procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Vaslui, unde funcționează și în prezent. Rezultă așadar cu puterea evidenței că reclamantul deține gradul de procuror la parchetul de pe lângă tribunal și nu a dobândit vreodată gradul de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel, așa cum a reținut în mod eronat prima instanță.

Este adevărat că reclamantul a beneficiat de salariul convenit unui procuror de la parchetul de pe lângă curtea de apel, în baza art. 39 alin. (2) din OUG nr. 177/2002, la acest nivel fiind salarizați procurorii financiari în cadrul Curții de Conturi, care funcționau la nivelul camerelor de conturi județene, dar este vorba de salarizare, iar nu de acordarea unui grad profesional, de altfel, inexistent în sistemul Curții de Conturi. Așadar, reclamantul nu a avut la data preluării de către Ministerul Public gradul de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel, cum eronat a reținut prima instanță, astfel că nu se poate vorbi de un drept câștigat al acestuia, care să fi fost ignorat de emitentul actului infralegislativ contestat.

În consecință, Ordinul nr. 1484 din 6.08.2012 a fost emis legal de către recurentul-pârât, astfel că Înalta Curte constatând că sentința atacată este nelegală, a admis recursul și a modificat sentința atacată în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată, în baza art. 312 alin.(1) raportat la art. 304 pct.9 C.pr.civ.